

Nevěřte těm panenkám

Ne - věř - te těm panenkám, draží ka - ma - rá - di,
dnes vám lás - ku sli - bu - jí, zí - tra s ji - ným zra - dí.

5 Cho - val já jsem v srd - ci svém čis - tou lás - ku, ry - zí,

9 zra - dí - la ji má mi - lá, jsme si na - vždy ci - zí.

2. Sedali jsme za bránou
a hlas zvonu tklivý
zalétal k nám do polí,
na luhy i na nivy.

Vzpomeň si, má panenko,
na ten topol v stínu,
tam jsem vždycky hlavu klad
na tvou krinolínu.

3. Hleděl jsem ti do očí,
ruku měl v tvé dlani,
netušil jsem nevěděl,
co ti v lásce brání.

Teď když svítí hvězdičky,
měsíček se blýská,
vzpomínám si na tebe,
stýská se mi, stýská.

4. Až se vdáš, má panenko,
najdeš mužné rámě,
vzpomeň si pak po letech
také jednou na mě,

až ti lidé povědí,
a bude to brzy,
že mé oči neroní,
pro tebe už slzy.

5. Přijď pak, drahá, ke hrobu,
kde mé tělo ztlívá,
nad nímž v zimě vichřice,
v létě ptáček zpívá.

Přijď a polož na můj hrob
čistou bílou růži,
naposledy zaplakej,
pak jdi – k svému muži.